

[Aksel Møller.]

ved, med hvem man kører. Jeg tænker mig, at denne adgangsbegrænsning meget vel kan administreres. Hvorfor skulle det være umuligt? Vi har adgangsbegrænsning på andre områder. Der er endnu ingen, der har protesteret imod, at politiet begrænser antallet af pølsestader, og der er ingen, der har protesteret imod, at der lagt loft over antallet af beværtninger i hovedstaden eller andre byer. Jeg ser virkelig ingen rimelig grund til, at man ikke også kunne bringe antallet af taxaer og lillebiler i et fast og solidt forhold til befolkningstallet i den pågældende kommune.

Jeg ser også, at man siger, at med dette standpunkt svigter jeg liberalismen til fordel for socialismen, men denne appel til mine idealer og mål gør i dette tilfælde intet indtryk på mig, skønt jeg ellers er villig til at gå langt for ikke at få en sådan anklage rettet imod mig. Der er ikke nogen -isme, som er i stand til at vejlede os i dette spørgsmål. En færdselslov drejer sig efter min mening aldeles ikke om -ismer, hverken af den ene eller den anden slags, men om sikkerheden; og det er min bestemte tro, at sikkerheden vil formindskes, hvis udvalgsflertallets påny fremsatte ændringsforslag i dag vedtages. Det kan i det lange løb kun føre til, at den forbilledlige standard, som det danske hyrevognserhverv, taxaerne og lillebilerne i vore større byer, i hovedstaden såvel som provinsen, har opnået, sænkes.

Der vil opstå en alles krig mod alle. Det vil blive nødvendigt for en række vogne, der søger hyre, at liste langs fortovskanten på udkig efter en eller anden passager, som kan lokkes ind i vognen, og i denne alles krig mod alle vil standarden forringes for dette erhverv. Det vil i løbet af kortere eller længere tid betyde ringere chauffører og ringere materiel. Jeg har naturligvis hørt den tillid, som ærede medlemmer viser til, at politiets tilsyn med materiellet skulle være fuldt tilstrækkelig; men når vogne skal køre i længere tid for at indbringe det nødvendige beløb til at afskrive dem og forny dem, end de skal i dag, fører det til en lavere standard end den, man har i dag; og når levevejen som chauffør bliver mere tvivlsom, end den er i dag, fører det til, at chaufførerne må rekrutteres fra et

dårligere menneskemateriale, end tilfældet er i dag.

Det er disse synspunkter, som gør, at jeg vil fastholde min afstemning fra forleden. Jeg kan altså ikke tilslutte mig det fremsatte ændringsforslag. Jeg ved udmærket vel, at omhyggelige beregninger med hensyn til hvert enkelt medlems — jeg var lige ved at sige hjerte og nyrer — formodede afstemning vil føre til, at udvalgsflertallets ændringsforslag vedtages i eftermiddag. Det gør mig ondt, for jeg er overbevist om éen ting: at det vil blive indledningen til en sådan usikkerhedstilstand på dette område, at det samme flertal ikke vil være at finde i tinget, når en revision om kortere tid bliver nødvendig på grund af disse tilstande.

Weikop: Ved anden behandling stemte jeg imod mindretallets, socialdemokraternes, forslag, som jo blev vedtaget, og som, således som det nu er sagt så mange gange, gik ind for, at kommunerne skulle begrænse adgangen til vognmandserhvervet. Jeg afholdt mig ved anden behandling fra at stemme for flertalsforslaget om den ubetingede hyreret, ganske simpelt fordi jeg ønskede at bane vejen for mit forslag om, at kommunerne skulle afgøre spørgsmålet om fri hyreret eller delvis fri hyreret, og fordi jeg ønskede, at kommunerne skulle bevare indfyldelsen på kommunernes gader, præcis på samme måde som det ærede medlem hr. Aksel Møller for lidt siden sagde fra denne talerstol, hvorimod jeg som sagt ikke ville give kommunen indfyldelse på, hvem der skulle være eller kunne blive vognmand i kommunen. Deri ligger forskellen; og når det ærede medlem hr. Victor Gram siger, at jeg ikke har opdaget, at det var kommunen, der skulle have beføjelsen til at tillade vognmandsnæring, så må jeg sige, at det har jeg understreget så mange gange, så det var jeg helt klar over; og nu har jeg sagt det her igen, så jeg tror ikke, der kan være nogen misforståelse. Men desværre fik jeg jo ikke tilstrækkelig støtte til mit forslag om, at kommunerne skulle have afgørelsen vedrørende hyreretten, og det til trods for at jeg tror, at der er mange, der i deres hjerte egentlig giver mig ret i mit forslag, og jeg beklager meget, at man ikke fulgte hjertets